

31 maart 1971

No. 16.505

MIG.

De Hoge Raad der Nederlanden,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 9 oktober 1970 betreffende de hem opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1967;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aan wie voor het jaar 1967 een aanslag in de inkomstenbelasting is opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 5089,--, na vergeefs bezwaar bij de Inspecteur in beroep is gekomen bij het Gerechtshof;

Overwegende dat het Hof als vaststaand heeft aangemerkt:

"Belanghebbende, die is geboren in 1928 en die ongehuwd is, was in 1967 blijkens het door hem voor dat jaar ingediende aangiftebiljet los werkmans. Onder het hoofd "inkomsten uit arbeid" is in deze aangifte het volgende opgenomen:

		premies	L.B.	Loon
1.	Lonen	A: f 106,47	f 118,44	f 1128,68
		B: f 11,15		f 138,30
		C:		f 270,---
2.	Ziekengeld:			f 1536,98;

Als onzuiver inkomen is vervolgens vermeld f 1.536,98, waarop voor ten laste van belanghebbende ingehouden premien A.O.W., A.W.W. en A.K.W. f 117,62 in mindering is gebracht;

als onzuiver inkomen verminderd met persoonlijke verplichtingen - tevens belastbaar inkomen - is aangegeven f 1.419,36.

Het door belanghebbende aangegeven loon is voor het geheel verdiend tussen 9 oktober en 31 december 1967 met werkzaamheden als opperman, marktknecht en stoker. Bij de regeling van de aanslag is het belastbaar inkomen als volgt berekend:

totaal van de vier aangegeven loonbedragen:	f 3073,96
aftrekbare kosten	<u>" 240,---</u>
	f 2833,96
overige inkomsten (geschat)	<u>" 2400,---</u>
	f 5233,96
ingehouden premies:	f 117,62
meer volgens L.B. kaarten:	<u>" 27,---</u>
	<u>" 144,62</u>
	f 5.089,---
	=====

Bij deze berekening is een vergissing gemaakt: het in de aangifte opgevoerde bedrag van f 1.536,98 is daar ten onrechte in de rubriek "ziekengeld en andere sociale verzekeringsuitkeringen" geplaatst - belanghebbende heeft dergelijke uitkeringen in 1967 niet ontvangen - en in feite representeert dit bedrag alleen het totaal van de daarvóór opgevoerde loonbedragen. Doordat dit ter inspectie niet is onderkend is het aangegeven belastbaar inkomen in werkelijkheid niet met f 2.400,-- maar met f 3.936,98 verhoogd. Op 29 september 1969 is belanghebbende opgeroepen om zijn bezwaarschrift op 6 oktober van dat jaar ter inspectie te komen bespreken en daarbij gegevens te verstrekken betreffende zijn inkomsten en uitgaven van 1967. Belanghebbende heeft aan deze oproeping evenwel geen gehoor gegeven en de gevraagde gegevens niet verstrekt;"

Overwegende dat het Hof het standpunt van belanghebbende als volgt heeft weergegeven:

"In de eerste drie kwartalen van 1967 heeft belanghebbende niets verdiend: hij was toen werkloos en is steeds thuis gebleven. Bewijzen kan belanghebbende dit evenwel niet, onder meer omdat hij zich niet bij het Arbeidsbureau heeft laten inschrijven als werkzoekende. Hij heeft in deze negen maanden geen werkloosheidsuitkeringen ontvangen maar in de eerste plaats geleefd van wat hij had gespaard van het loon, dat hij in 1966 - in de periode van 13 september tot 24 oktober van dat jaar - had ontvangen voor arbeid bij het bedrijf D. De aanwezigheid van spaargeld kan belanghebbende niet aantonen omdat hij dat niet

bij een (spaar)bank heeft gedeponneerd maar in zijn zak heeft gehouden. Verder heeft belanghebbende in 1967 een aantal bezittingen, waaronder een bootje, verkocht en de opbrengst aangewend ter voorziening in zijn levensonderhoud; van deze verkopen bestaan echter geen bescheiden.

Het gaat hier ook niet om aanzienlijke bedragen: belanghebbende heeft slechts weinig voor zijn levensonderhoud nodig, met name eet hij uiterst sober. De aangifte is overeenkomstig de waarheid gedaan en had mitsdien moeten worden gevolgd. Op het verzoek om inlichtingen heeft belanghebbende niet gereageerd omdat hij in het verleden ter inspectie niet naar behoren te woord is gestaan en omdat hij niet opnieuw een dergelijke bejegening wenste te ondergaan. Indien de aanslag wel juist zou zijn zou belanghebbende overigens niet in staat zijn het bedrag daarvan te betalen;"

Overwegende dat het Hof het standpunt van de Inspecteur als volgt heeft weergegeven:

"Het feit dat bij de litigieuze correctie een vergissing is gemaakt betekent niet dat het belastbaar inkomen te hoog zou zijn vastgesteld. Bij een bekend kwartaalinkomen van f 1.536,98 is een schatting van het bruto-inkomen voor het gehele jaar op f 5.473,96 zeer redelijk.

Belanghebbende heeft in ieder geval niet aannemelijk gemaakt dat deze schatting onjuist is. De inkomsten welke belanghebbende in 1966 heeft genoten waren veel te gering om daarvan ook maar iets te sparen. Het loon van D is genoten in de periode van 13 september tot 24 oktober 1966;

het bestond uit f 925,-- bruto-loon, waarop ingehouden f 118,-- loonbelasting en f 84,-- premie A.O.W. c.s..

Daarnaast heeft belanghebbende in 1966 nog slechts - en wel in de periode van 24 tot 27 mei - f 90,-- bruto-loon verdiend, waarop ingehouden f 12,-- loonbelasting en f 8,-- premie. Verdere inkomsten heeft hij in 1966 niet genoten en het is uitgesloten dat deze bedragen toereikend zouden zijn geweest om daarvan iets te sparen;"

Overwegende dat het Hof omtrent het geschil heeft overwogen:

"dat, zoals blijktens het vorenstaande is komen vast te staan, belanghebbende in de bezwaarfase niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 47 juncto artikel 50 der Algemene wet inzake rijksbelastingen op hem rustende verplichting aan de

Inspecteur de door deze verlangde inlichtingen te verstrekken, welke voor de beoordeling van de onderwerpelijke aanslag van belang waren;

dat ook al zou belanghebbende in het verleden ter inspectie onheus zijn bejegend, zulks hem in geen dele van evenbedoelde verplichting zou hebben ontslagen;

dat reeds op grond hiervan ingevolge artikel 29, lid 1, van evengenoemde wet het beroep moet warden afgewezen tenzij is gebleken dat en in hoeverre de uitspraak van de Inspecteur - en dus de daarbij gehandhaafde aanslag - onjuist is, zodat verder in het midden kan blijven of belanghebbendes aangifte inderdaad, gelijk de Inspecteur meent, niet aan de daaraan minimaal te stellen vereisten voldoet;

dat, naar door de Inspecteur is gesteld en door belanghebbende onweersproken is gelaten en mitsdien door het Hof als vaststaande wordt aangenomen, belanghebbende in 1966 een netto-inkomen van in totaal f 793,-- heeft genoten, waarvan f 723,-- in de periode van 13 september tot 24 oktober, terwijl hij na deze laatste datum geen inkomsten meer heeft gehad;

dat, gezien deze bedragen, als volstrekt onaannemelijk moet worden verworpen belanghebbendes bewering dat hij in de eerste negen maanden van 1967 althans mede zou hebben geleefd van een door hem van zijn loon uit de periode van 13 september tot 24 oktober 1966 overgespaard bedrag;

dat belanghebbende voorts geen enkel bewijs heeft bijgebracht voor zijn stelling in 1967 tevens een aantal bezittingen te gelde te hebben gemaakt ter bekostiging van zijn levensonderhoud, zodat het Hof ook deze stelling niet kan aanvaarden;

dat, nu enerzijds niets is gesteld of gebleken van andere bronnen, waaruit belanghebbende ter voorziening in zijn levensonderhoud in de eerste drie kwartalen van 1967 zou hebben kunnen putten, en anderzijds evenmin is aangetoond dat hij toen inderdaad steeds werkloos is geweest, de Inspecteur geredelijk heeft kunnen aannemen dat belanghebbende in bedoelde periode inkomsten, welke ten onrechte niet zijn aangegeven, moet hebben genoten;

dat de schatting van het bruto-inkomen voor het gehele jaar 1967 op een bedrag van f 5.474,--, gegeven ook de bekende arbeidsinkomsten van het laatste kwartaal, het Hof geenszins te hoog voorkomt, ook al wordt uitgegaan van een sobere levenswijze van belanghebbende, omtrent wiens uitgavenpatroon overigens niets is komen vast te staan;

dat het vorenstaande tot de conclusie leidt, dat niet is gebleken dat belanghebbendes belastbaar inkomen bij de regeling van de onderhavige aanslag op een te hoog bedrag is bepaald;

dat het oordeel over de vraag, of aanleiding bestaat belanghebbende gehele of gedeeltelijke kwijtschelding te verlenen van de rechtens door hem verschuldigde belasting, niet aan de rechter in belastingzaken toekomt maar uitsluitend aan de belastingadministratie is voorbehouden;"

Overwegende dat het Hof op deze gronden de uitspraak van de Inspecteur heeft bevestigd:

Overwegende dat belanghebbende in cassatie is gekomen met een klacht, hierop neerkomende, dat hoewel de aanslag op onjuiste grondslag berust, deze niettemin is gehandhaafd;

Overwegende dienaangaande:

dat grondslag voor de aanslag is geweest een loon ten bedrage van f 3.073,96, verdiend gedurende het laatste kwartaal van het jaar 1967, alsmede een door de Inspecteur geschat bedrag van f 2.400,- met betrekking tot belanghebbendes overige inkomsten gedurende dat jaar, tezamen f 5.473,96;

dat vaststaat, dat belanghebbende in gebreke is gebleven te voldoen aan het verzoek van de Inspecteur naar aanleiding van zijn bezwaarschrift tegen de hem opgelegde aanslaggegevens te verstrekken over zijn inkomsten en uitgaven over het jaar 1967;

dat echter ook vaststaat, dat de grondslag van de aanslag onjuist is geweest, daar de Inspecteur bij het loon, dat belanghebbende gedurende het laatste kwartaal van het jaar 1967 heeft verdiend en dat deze in zijn aangifte heeft opgegeven als bestaande uit drie posten van f 1.128,68, f 138,30 en f 270,-, tezamen f 1.536,98, bij vergissing de som dezer bedragen heeft opgeteld en als loon over het laatste kwartaal van het jaar 1967 derhalve ten onrechte f 3.073,96 in plaats van f 1.536,98 in aanmerking heeft genomen;

dat, aangezien belanghebbende de gevraagde inlichtingen niet heeft verschaft, de aanslag moet worden gehandhaafd, zo niet is gebleken dat, en in hoeverre, deze aanslag onjuist was;

dat echter hierbij van belanghebbende niet het bewijs mocht worden gevergd, dat hij minder inkomsten heeft gehad dan het aan de aanslag ten grondslag gelegde bedrag van f 5.473,96;

dat, toen was gebleken, dat de grondslag naar welke de Inspecteur de aanslag had opgelegd onjuist was, de Inspecteur had behoren aan te tonen, dat het inkomen van belanghebbende in het jaar 1967 hoger was dan de som van het opgegeven bedrag van f 1.536,98 en het voor het overige deel van het jaar geschatte inkomen van f 2.400,--, samen f 3.936,98;

dat, 's Hofs beslissing, waarbij dit een en ander is miskend, niet in stand kan blijven en verwijzing moet volgen;

Vernietigt de bestreden uitspraak;

Verwijst het geding naar het Gerechtshof te Amsterdam ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van dit arrest.

Gedaan bij de Heren Wiarda, Vice-President, Eijssen, Hollander, Vroom en Telders, Raden, en door de Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van de éénendertigste maart 1900 ééenzeventig, in tegenwoordigheid van de Substituut-Griffier Joosten.

Joosten

Wiarda